

Programiranje 1

3. predavanje

Saša Singer

`singer@math.hr`

`web.math.hr/~singer`

PMF – Matematički odjel, Zagreb

Sadržaj predavanja

- Osnovni tipovi podataka u računalu (pregled):
 - Višekratnici byte-a, odn. riječi (bez strukture).
 - Znakovi, logičke vrijednosti.
 - Cijeli brojevi bez predznaka.
 - Cijeli brojevi s predznakom.
 - “Realni” (floating-point) brojevi.
- Cijeli brojevi — prikaz i aritmetika:
 - Prikaz brojeva bez predznaka — sustav ostataka.
 - Modularna aritmetika cijelih brojeva.
 - Dijeljenje cijelih brojeva — Euklidov teorem, cjelobrojni kvocijent i ostatak.
 - Prikaz brojeva s predznakom — sustav ostataka.

Informacije

Prijedlog termina odrade **predzadnjeg** predavanja (17. 12.):

🕒 u **petak, 1. 10.**, od **15–17** u **(003)**.

Meni zvuči vrlo prihvatljivo, a vi imate čak i pauzu za “**ručak**”.
Ovaj i sljedeći petak su već zauzeti.

Alternative su **subotom**:

🕒 u **subotu, 25. 9.**, od **10–12** u **(003)**, ili

🕒 u **subotu, 2. 10.**, od **10–12** u **(003)**.

Informacije

Ne zaboravite da treba:

- **otvoriti** korisnički račun u Računskom centru.
- Računi se “**preuzimaju**” u centru, **utorkom i četvrtkom**, od **12:30** do **15** sati.

Promijenite password!

Nadalje, treba:

- **obaviti prijavu** i dobiti **potvrdu prijave** u **aplikaciji** za tzv. “domaće zadaće”, na web–adresi

<http://degiorgi.math.hr/prog1/ku/>

Informacije — nastavak

Bitno: Prilikom prijave za “ku”,

- svoje podatke trebate upisati korektno, što (između ostalog) znači i
- korištenje hrvatskih znakova u imenu i prezimenu!

Prikaz podataka u računalu

Sadržaj

- Osnovni tipovi podataka u računalu (pregled):
 - Višekratnici byte-a, odn. riječi (bez strukture).
 - Znakovi, logičke vrijednosti.
 - Cijeli brojevi bez predznaka.
 - Cijeli brojevi s predznakom.
 - “Realni” (floating–point) brojevi.

Osnovni tipovi podataka u računalu

Jednostavno rečeno, **osnovni** ili **fundamentalni** tipovi podataka u računalu su:

- one **cjeline** ili **blokovi bitova** s kojima računalno “zna nešto raditi”, i to **neovisno** o njihovom sadržaju.

To znači da postoje **instrukcije** koje nešto rade s tim cjelinama kao **operandima**, **bez obzira** na eventualni dodatni **tip** operanda. U ovom kontekstu je

- **tip** = **interpretacija sadržaja**.

Tipični primjer takvih instrukcija su

- instrukcije za **transfer** tih cjelina između memorije i registara procesora.

Osnovni tipovi podataka (nastavak)

Ako se sjetimo “pravokutnog” izgleda memorije, onda u te tipove sigurno ulaze

- osnovne cjeline koje možemo adresirati,

dakle, ono što smo ranije (u skici memorije) nazvali riječ.

Napomena: kasnije smo pojam “riječ” koristili za nešto drugo — prostor za cijele brojeve, odnosno, instrukcije.

Osim toga, ovisno o veličini “osnovne stranice” (jedne adrese) memorije, računalo može “znati” raditi i s

- manjim cjelinama — dijelovima osnovne cjeline, ako je ona dovoljno velika,

- većim cjelinama — blokovima osnovnih cjelina.

Osnovni tipovi podataka (nastavak)

Vidimo da ti osnovni tipovi vrlo ovise o arhitekturi računala.

Obzirom na to da sadržaj nije bitan, zapravo, jedino što se može reći o tim cjelinama je

- njihova duljina — u bitovima.

Naravno, imena ili nazivi za cjeline istih duljina variraju na raznim arhitekturama.

Za nas kao korisnike, ovi tipovi nisu naročito važni, ali

- zgodno ih je upoznati (navesti njihove duljine i nazive), barem na jednom primjeru.

Primjer. Intelova 32-bitna arhitektura procesora (IA-32).

Osnovni tipovi podataka na IA-32

Osnovna cjelina koju možemo adresirati na IA-32 je

1 byte = 8 bitova.

To je duljina “osnovne stranice” (jedne adrese) memorije.

Ostali osnovni tipovi podataka na IA-32 su većih duljina:

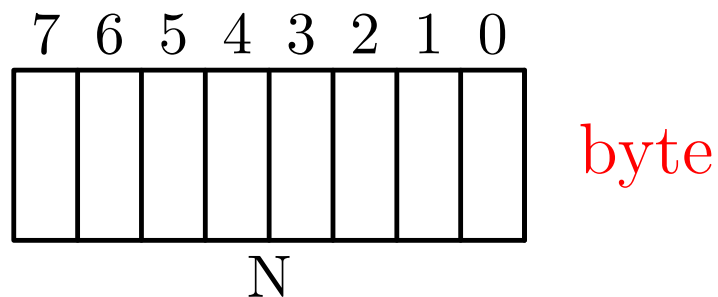
Naziv	Duljina (bitova)	Broj byteova
word	16	2
doubleword	32	4
quadword	64	8
double quadword	128	16

Označavanje bitova i adresa

Na primjeru osnovnih tipova podataka zgodno je odmah **uvesti** još **dvije** stvari:

- **standardne oznake** za **bitove** unutar pojedine cjeline (koriste se **općenito**, a ne samo na IA-32),
- način **adresiranja** pojedinih dijelova cjeline, obzirom na **raspored bitova** (specifično za pojedinu arhitekturu).

Jedan **byte**, duljine $n = 8$ bitova, na **adresi N**, označavamo ovako (svaka “kućica” je **1 bit**):

Označavanje bitova i adresa (nastavak)

Objašnjenje oznaka: Uzmimo da neka **cjelina** (u ovom slučaju, osnovni tip podataka) ima duljinu od n bitova.

- Tradicionalno se **pojedini bitovi** u cjelini **indeksiraju** slično kao i riječi u memoriji, dakle, od 0 do $n - 1$.

Međutim, ovdje poredak ide “**naopako**”, tako da

- “**najdesniji**” bit ima indeks 0 — **najniži** ili **zadnji** bit,
- “**najljeviji**” bit ima indeks $n - 1$ — **najviši** ili **vodeći** bit.

Razlog: **pozicioni prikaz** cijelih brojeva (u **bazi 2**), u kojem **vodeću** znamenku (bit) pišemo kao prvu (**lijevu**), a **najnižu** znamenku (bit) pišemo kao zadnju (**desnu**). Osim toga, **indeksi** bitova odgovaraju pripadnim **potencijama** baze 2 .

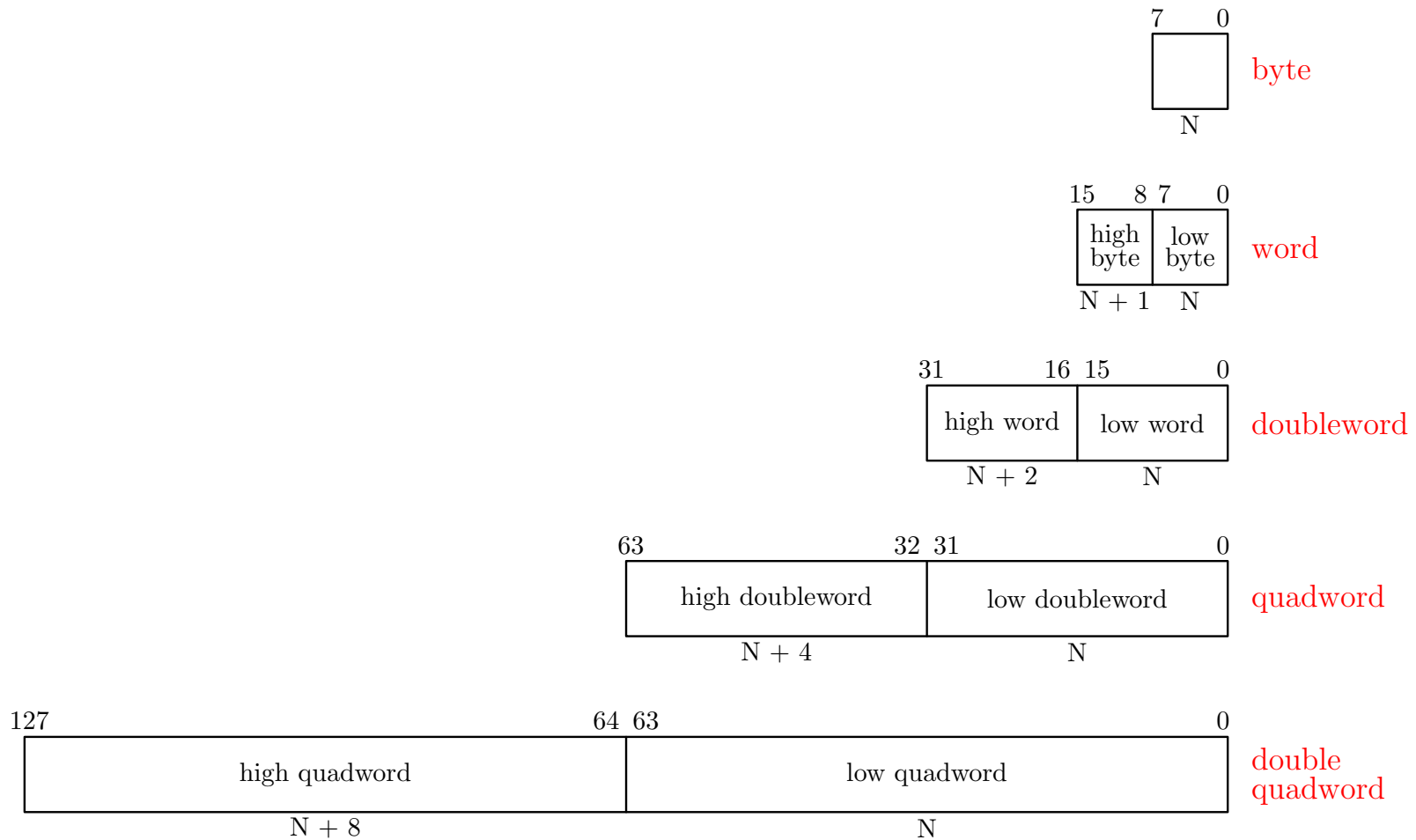
Detalji malo kasnije!

Označavanje bitova i adresa (nastavak)

- Ove oznake za bitove katkad pišemo iznad, a katkad ispod skice cjeline (ali značenje je uvijek očito iz slike).
- Na početku ih pišemo iznad, jer ispod skice pišemo adrese na kojima se nalaze pojedini adresabilni dijelovi cjeline — u ovom slučaju, to su byteovi (adresabilne cjeline na IA-32 su byteovi).
- Na IA-32, najniži byteovi su i na najnižim adresama, ali postoje arhitekture računala na kojima je obratno (vodeći dio je na najnižoj adresi).
- Dogovorno, najniža adresa — na kojoj “počinje” cjelina, je, ujedno, i adresa čitave cjeline (bez obzira na poredak dijelova).

Osnovni tipovi podataka na IA-32 (nastavak)

Osnovni tipovi podataka na IA-32 onda izgledaju ovako:

Jednostavni tipovi podataka

Ponovimo, ovi osnovni tipovi podataka nisu jako korisni, jer s njima ne možemo ništa “pametnije” raditi, osim transfera.

Za stvarno “računanje”, trebamo

- dodatnu interpretaciju sadržaja (bitova) cjeline i
- operacije s takvom vrstom podataka (cjelinom bitova).

Skup podataka i operacije na njima čine neku algebarsku strukturu koju zajedničkim imenom zovemo tip podataka.

Oni tipovi podataka za koje računalo “zna” ili može:

- prikazati pripadni skup podataka i
- izvesti pripadne operacije na njima,

zovu se jednostavni tipovi podataka.

Jednostavni tipovi podataka (nastavak)

Pojam “jednostavni” znači da su operacije na toj vrsti podataka izravno podržane arhitekturom računala, tj.

- postoje instrukcije za njih.

Dakle, te operacije su elementarne operacije (za računalo kao izvršitelja) i, u principu, su brze.

Standardne jednostavne tipove podataka možemo grubo podijeliti u dvije grupe:

- nenumerički tipovi — znakovi, logička algebra,
- numerički tipovi — “cijeli” i “realni” brojevi (nekoliko raznih tipova za obje vrste brojeva).

Vidjet ćemo da se nenumerički tipovi, zapravo, svode na numeričke.

Nenumerički tipovi podataka (pregled)

Ukratko o **nenumeričkim** tipovima podataka.

Znakovi:

- prikaz je u nekom **kôdu** (obično, nadskup **ASCII kôda**), tj. **cijelim brojevima**,
- posebna operacija sa znakovima (osim transfera) **nema**. Sve **funkcije** na znakovima svode se na elementarne operacije na cijelim brojevima (vidi **C**).

Dakle, znakovi **nisu** izravno vezani za arhitekturu računala, ali su **jednostavni** tip u operacijskim sustavima i programskim alatima.

Uglavnom, služe za “humani” **ulaz** i **izlaz**, te kao dijelovi složenijih struktura podataka.

Znakovi (primjer)

Znakovni tip u programskom jeziku C zove se `char`.

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    char c = '1';

    printf("%c\n", c);    /* 1 */
    printf("%d\n", c);   /* 49 */

    return 0;
}
```

`%c` — piše vrijednost kao znak (`char`),

`%d` — piše vrijednost kao cijeli broj (`int`), i to decimalno.

Nenumerički tipovi podataka (pregled)

Logička ili Booleova algebra:

- logičke vrijednosti prikazuju se bitovima,

$$\text{laž} = 0, \quad \text{istina} = 1,$$

koje, opet, možemo uzeti i kao cijele brojeve,

- osnovne operacije **ne**, **i**, **ili** (engl. **not**, **and**, **or**), svode se na aritmetičke operacije u bazi 2.

Logičke operacije mogu se izvesti i bit-po-bit na čitavim skupinama bitova u nekoj većoj cjelini (vidi C).

Za nas kao korisnike, logička algebra služi za formulaciju i kombiniranje uvjeta u uvjetnim naredbama i petljama.

Logičke vrijednosti (primjer)

C nema posebni tip za **logičke** vrijednosti.

```
#include <stdio.h>
```

```
int main(void) {  
    int i = 10, j = 20;  
  
    printf("%d\n", i < j);    /* 1 */  
    printf("%d\n", i >= j);  /* 0 */  
    printf("%d\n", i == j);  /* 0 */  
  
    return 0;  
}
```

Numerički tipovi podataka (pregled)

Numerički tipovi podataka moraju realizirati

- četiri osnovne aritmetičke operacije na raznim skupovima brojeva.

Osnovni problem: standardni skupovi brojeva u matematici

$$\mathbb{N}, \mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}$$

su beskonačni i ne možemo ih prikazati u računalu.

Umjesto toga, u računalu možemo prikazati samo neke konačne podskupove odgovarajućeg matematičkog skupa.

Drugim riječima,

- konačni podskup je “model” beskonačnog skupa.

Numerički tipovi podataka (pregled)

Numeričke tipove možemo podijeliti u tri grupe, prema beskonačnom skupu kojeg “modeliramo”:

- “cijeli” brojevi bez predznaka — model za $\mathbb{N}_0 = \mathbb{N} \cup \{0\}$,
- “cijeli” brojevi s predznakom — model za \mathbb{Z} ,
- “realni” brojevi — model za \mathbb{R} .

Navodnici naglašavaju da su pripadni “prikazivi” skupovi brojeva konačni.

Dodatno, svaka grupa ima nekoliko “podtipova”, ovisno o “veličini” pripadnog konačnog skupa prikazivih brojeva.

Numerički tipovi podataka (pregled)

Osim toga, prijelaz na **konačne** skupove bitno **mijenja realizaciju aritmetike** na odgovarajućem skupu. Aritmetika se **ne nasljeđuje** projekcijom s originalnog skupa!

Za **potpuni opis** numeričkih tipova podataka, moramo još opisati:

- koji konačni skupovi brojeva **modeliraju** odgovarajuće matematičke skupove,
- kako se točno **prikazuju** njihovi elementi u računalu,
- kako se **realizira aritmetika** na tim skupovima.

Detalji u nastavku.

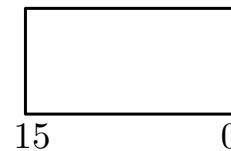
Prije toga, za **ilustraciju**, pogledajmo kako izgledaju ove **tri grupe** numeričkih tipova podataka (s podtipovima) na IA-32 arhitekturi.

Numerički tipovi podataka na IA-32

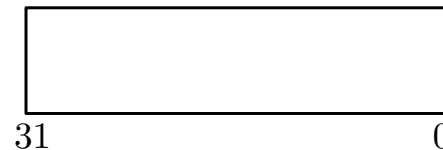
Cijeli brojevi bez predznaka (unsigned integer) na IA-32:

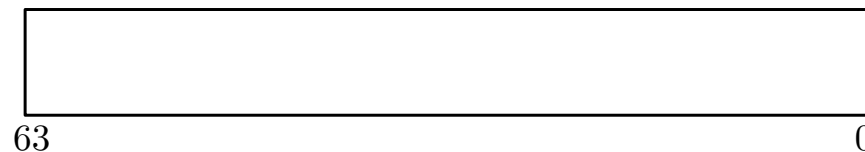
byte unsigned integer

word unsigned integer

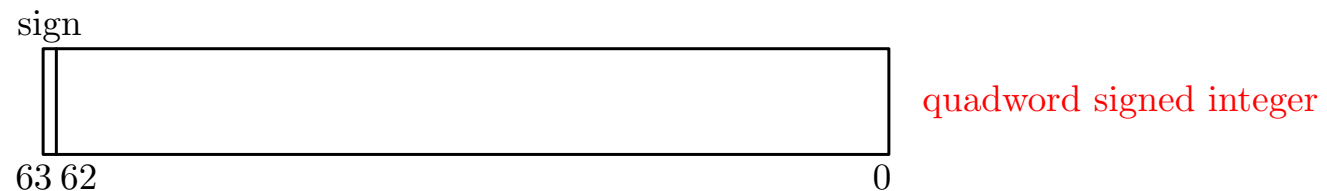
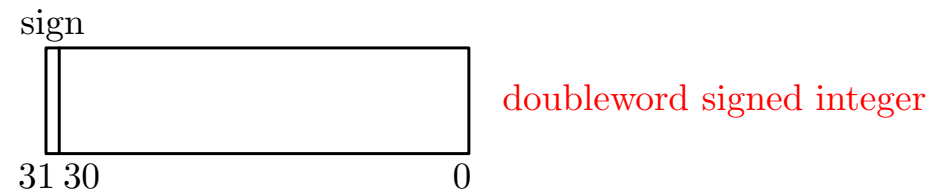
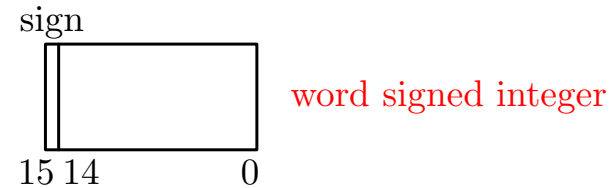
doubleword unsigned integer

quadword unsigned integer

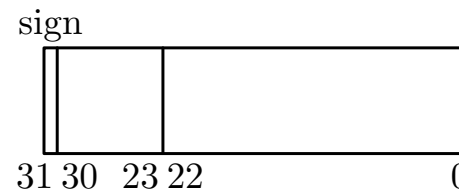
Numerički tipovi podataka na IA-32 (nastavak)

Cijeli brojevi s predznakom (signed integer) na IA-32:

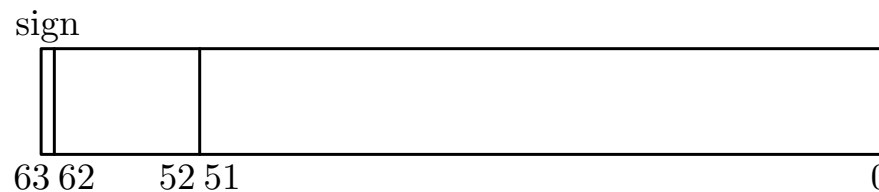

Numerički tipovi podataka na IA-32 (nastavak)

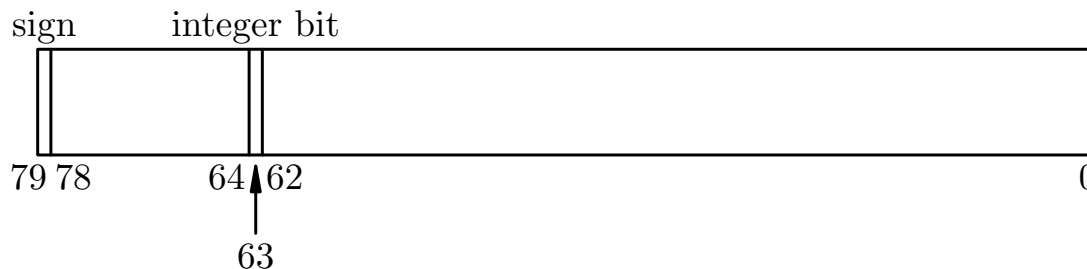
Realni brojevi u tzv. “floating-point” prikazu (v. kasnije), ne samo na IA-32, već općenito, po IEEE standardu:

single precision floating point

double precision floating point

double extended precision floating point

Skraćeni nazivi za ove tipove su: **single**, **double** i **extended**.

Prikaz cijelih brojeva u računalu

Sadržaj

- Cijeli brojevi — prikaz i aritmetika:
 - Prikaz brojeva bez predznaka.
 - Sustav ostataka, prsten ostataka modulo 2^n .
 - Modularna aritmetika cijelih brojeva.
 - Aritmetika adresa — “obična” aritmetika.
 - Dijeljenje cijelih brojeva — Euklidov teorem, cjelobrojni kvocijent i ostatak.
 - Prikaz brojeva s predznakom — sustav ostataka.
 - Prikaz negativnih brojeva — komplementiraj i dodaj 1.

Uvod u prikaz cijelih brojeva

Prvo i **osnovno** što moramo znati je **broj bitova** predviđenih za **prikaz cijelih brojeva** (bez predznaka ili s njim).

Pretpostavimo da imamo n bitova na raspolaganju za **prikaz**.
Već smo vidjeli da su tipične vrijednosti za n

8, 16, **32**, 64, 128.

Danas se (još uvijek) najčešće koristi $n = 32$.

U n bitova možemo prikazati točno 2^n **različitih podataka**, jer svaki bit može (nezavisno od ostalih) biti jednak 0 ili 1.

Dakle, **skup brojeva** koje možemo **prikazati** u tih n bitova ima (najviše) 2^n **elemenata**. Običaj je da se iskoriste **sve** mogućnosti za prikaz, pa taj **skup ima točno 2^n elemenata**.

Cijeli brojevi bez predznaka

Cijeli brojevi bez predznaka modeliraju skup $\mathbb{N}_0 = \mathbb{N} \cup \{0\}$.

Standardni dogovor: u računalu se prikazuje

- najveći mogući početni komad tog skupa \mathbb{N}_0 .

Ako imamo n bitova na raspolaganju za prikaz, onda skup prikazivih brojeva ima 2^n elemenata, pa je on jednak

$$\{0, 1, 2, \dots, 2^n - 2, 2^n - 1\}.$$

Dakle, najveći prikazivi cijeli broj bez predznaka je

$$2^n - 1.$$

Veće brojeve ne možemo prikazati koristeći samo n bitova.

Cijeli brojevi bez predznaka (nastavak)

Tipične vrijednosti za najveći prikazivi cijeli broj bez predznaka su:

n	$2^n - 1$
8	255
16	65 535
32	4 294 967 295
64	18 446 744 073 709 551 615

Kako stvarno izgleda prikaz brojeva u tih n bitova?

Prikaz pojedinih (prikazivih) brojeva je

- doslovna “kopija” prikaza tog broja u pozicionom zapisu u bazi 2.

Što to znači?

Prikaz cijelih brojeva bez predznaka

Neka je $B \in \{0, 1, \dots, 2^n - 1\}$ neki prikazivi broj.

Ako je $B = 0$, onda je svih n bitova u prikazu jednako 0, tj.

$$B = 0 \iff \text{bit}_i = 0, \quad \text{za } i = 0, \dots, n - 1.$$

U protivnom, ako je $B > 0$, onda njegov normalizirani pozicioni prikaz u bazi 2 ima oblik:

$$B = b_k \cdot 2^k + \dots + b_1 \cdot 2 + b_0, \quad b_i \in \{0, 1\}, \quad b_k > 0,$$

gdje su b_i binarne znamenke (bitovi) broja B .

Ograničenje $b_k > 0$ na vodeću binarnu znamenku samo kaže da je prikaz normaliziran, tj. da nema nul-znamenki “sprijeda”.

Prikaz cijelih brojeva bez predznaka (nastavak)

Nadalje, znamo da je $k \leq n - 1$, jer je B prikaziv.

Ako pišemo samo **binarne znamenke** (bitove) “u nizu”, pripadni pozicioni zapis broja B u bazi 2 ima oblik

$$B = (b_k b_{k-1} \cdots b_1 b_0)_2.$$

I točno tako se **spremaju bitovi** u prikazu, samo treba vodeće bitove dopuniti **nulama**, od indeksa $k + 1$ do $n - 1$, ako takvih ima, tj. ako je $k < n - 1$.

Dakle, **prikaz** broja B kao **cijelog broja bez predznaka** ima oblik

$$\text{bit}_i = \begin{cases} b_i, & \text{za } i = 0, \dots, k, \\ 0, & \text{za } i = k + 1, \dots, n - 1. \end{cases}$$

Prikaz cijelih brojeva bez predznaka (nastavak)

U računalu će to biti prikazano kao “cjelina” od n bitova

$$\text{bit}_{n-1} \text{ bit}_{n-2} \dots \text{bit}_1 \text{ bit}_0.$$

Ako “proširimo” zapis broja B u bazi 2 do **točno** n binarnih znamenki,

$$B = b_{n-1} \cdot 2^{n-1} + \dots + b_1 \cdot 2 + b_0, \quad b_i \in \{0, 1\},$$

s tim da **vodeće znamenke smiju biti 0**, odmah dobivamo prikaz broja B kao cijelog broja bez predznaka

$$\text{bit}_i = b_i, \quad \text{za } i = 0, \dots, n - 1,$$

s tim da ovo vrijedi i za $B = 0$.

Prikaz cijelih brojeva bez predznaka — primjer

Primjer. Uzmimo da je $n = 8$ (da ne pretjeravamo), i pogledajmo zapis broja 123. Za početak, vrijedi

$$123 \leq 255 = 2^8 - 1,$$

pa je 123 prikaziv. Nadalje, njegov prošireni binarni prikaz je

$$\begin{aligned} 123 &= 64 + 32 + 16 + 8 + 2 + 1 \\ &= 0 \cdot 2^7 + 1 \cdot 2^6 + 1 \cdot 2^5 + 1 \cdot 2^4 \\ &\quad + 1 \cdot 2^3 + 0 \cdot 2^2 + 1 \cdot 2^1 + 1 \cdot 2^0. \end{aligned}$$

Binarne znamenke broja 123 su

$$\begin{aligned} b_7 &= 0, & b_6 &= 1, & b_5 &= 1, & b_4 &= 1, \\ b_3 &= 1, & b_2 &= 0, & b_1 &= 1, & b_0 &= 1. \end{aligned}$$

Prikaz cijelih brojeva bez predznaka — primjer

Dakle, broj 123, kao cijeli broj bez predznaka, ima prikaz

7	6	5	4	3	2	1	0
0	1	1	1	1	0	1	1

Katkad je zgodno imati i skraćenu oznaku

$$[\text{bit}_{n-1} \text{ bit}_{n-2} \text{ bit}_{n-3} \dots \text{bit}_1 \text{ bit}_0]$$

za zapis vrijednosti svih n bitova u prikazu broja.

Broj 123, kao cijeli broj bez predznaka, onda ima prikaz

$$123 \longleftrightarrow [0 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 0 \ 1 \ 1] .$$

Napomena. Opći algoritam za nalaženje binarnih znamenki broja napraviti ćemo kasnije.

Aritmetika cijelih brojeva bez predznaka

Aritmetika cijelih brojeva bez predznaka s n bitova za prikaz brojeva je tzv. **modularna aritmetika**, ili, preciznije

- **aritmetika ostataka modulo 2^n** .

To znači da **aritmetičke operacije** $+$, $-$ i $*$, na skupu cijelih brojeva bez predznaka, daju rezultat koji je

- **jednak ostatku** rezultata pripadne **cjelobrojne** operacije (u skupu \mathbb{Z}) pri **dijeljenju** s 2^n .

Drugim riječima, za **prikazive** operande A i B vrijedi

$$\text{rezultat } (A \text{ op } B) := (A \text{ op } B) \bmod 2^n,$$

gdje je **op** zbrajanje, oduzimanje ili množenje.

Aritmetika cijelih brojeva bez predznaka

Važna napomena. Ako je “pravi” cjelobrojni rezultat A op B prevelik (neprikaziv), računalo ne javlja nikakvu grešku, već

- postavlja tzv. bit prijenosa (engl. “carry bit”) na 1 u kontrolnom registru.

Što će se dalje dogoditi, ovisi o programu koji se izvršava.

Standardno ponašanje programskih alata ovisi o tome koja vrsta podataka se prikazuje cijelim brojevima bez predznaka.

A tu postoje dvije mogućnosti.

- Ako je riječ o korisničkim podacima, tj. “brojevima”, prijenos se ignorira, bez ikakve poruke. Normalno se nastavlja rad, s rezultatom po opisanom pravilu.

Zato oprez (v. malo kasnije)!

Aritmetika adresa

S druge strane, memorijske adrese se, također, prikazuju kao cijeli brojevi bez predznaka — određene veličine.

Na primjer, obični adresni prostor na IA-32 je 2^{32} byte-a, pa se adrese prikazuju kao 32-bitni cijeli brojevi bez predznaka.

- S adresama se isto tako rade aritmetičke operacije,
 - tzv. aritmetika pokazivača ili pointera u C-u, posebno kod obrade nizova (stiže u Prog2).
- Dosta je očito da ova aritmetika nije modularna!
- Tu nema šale, prijenos se ne smije ignorirati i računalo mora javiti grešku (“memory protect violation” ili nešto slično).

Zato brojevi i adrese pripadaju različitim tipovima podataka!

Aritmetika adresa (nastavak i “čudesna”)

Nažalost, u praksi postoje razne “čarolije” na temu **adresa**, koje je **katkad** zgodno **znati**.

Primjer. U neko doba, **32-bitni** MS Windows XP imao je “**ograničenje**” adresa na **2 GB**, što je **polovina** od normalnog adresnog prostora na IA-32 (**4 GB**).

- Stvar je išla tako daleko da se XP “**nije dizao**”, ako u računalu imate više od **2 GB** memorije (probao sam).
- Sa zadnjim **SP3**, uz malo truda, **može** ga se instalirati, ali se instalacija prilično “**čudno**” ponaša.

Ako naknadno **dodate** memoriju (onu preko **2 GB**), onda i dalje “**ne vidi**” više od **3.25 GB**!

Aritmetika cijelih brojeva bez predznaka (opet)

Zašto se aritmetika cijelih brojeva realizira na ovaj način,

- kao modularna aritmetika?

Postoje dva vrlo dobra razloga.

- Čisto tehnički, ova realizacija je najlakša i brza.

Ostaci modulo 2^n (uz ignoriranje prijenosa) znače da stalno uzimamo samo najnižih n bitova rezultata.

Drugi razlog je matematičke prirode.

- U pozadini ove realizacije je klasična algebarska struktura prstena ostataka modulo 2^n .

Tu strukturu je korisno detaljnije opisati, jer bitno olakšava razumijevanje cjelobrojne aritmetike (i one s predznakom).

Prsten ostataka modulo 2^n

Naime, skup svih prikazivih cijelih brojeva bez predznaka

$$\mathbb{Z}_{2^n} = \{ 0, 1, 2, \dots, 2^n - 2, 2^n - 1 \}$$

je ujedno i **standardni sustav ostataka** koji dobivamo pri cjelobrojnom dijeljenju s 2^n . Zato se i označava sa \mathbb{Z}_{2^n} .

Ako na njemu definiramo binarne operacije **zbrajanja** \oplus i **množenja** \odot preko ostataka cjelobrojnih operacija $+$ i \cdot ,

$$A \oplus B := (A + B) \bmod 2^n,$$

$$A \odot B := (A \cdot B) \bmod 2^n,$$

onda $(\mathbb{Z}_{2^n}, \oplus, \odot)$ ima algebarsku strukturu **prstena s 1**.

U algebri se operacije \oplus i \odot obično označavaju s \oplus_{2^n} i \odot_{2^n} .

Prsten ostataka modulo 2^n (nastavak)

Što znači da je $(\mathbb{Z}_{2^n}, \oplus, \odot)$ prsten s jedinicom? Vrijedi:

- $(\mathbb{Z}_{2^n}, \oplus)$ je komutativna grupa (obzirom na zbrajanje),
- $(\mathbb{Z}_{2^n}, \odot)$ je polugrupa (obzirom na množenje), čak i monoid, jer ima jedinicu $1 \in \mathbb{Z}_{2^n}$,
- operacije \oplus i \odot vezane su zakonom distributivnosti, tj.

$$A \odot (B \oplus C) = A \odot B \oplus A \odot C,$$

$$(A \oplus B) \odot C = A \odot C \oplus B \odot C,$$

za svaki izbor $A, B, C \in \mathbb{Z}_{2^n}$.

Dodatno, $(\mathbb{Z}_{2^n}, \oplus, \odot)$ je i komutativni prsten s jedinicom, ali nije polje (za $n > 1$), jer ima djelitelja nule ($2 \cdot 2^{n-1} = 0$).

Prsten ostataka modulo 2^n (nastavak)

Neka je “ $-A$ ” jedinstveni **suprotni element** elementa A obzirom na zbrajanje. Očito je “ -0 ” = 0, a za $A \neq 0$ vrijedi “ $-A$ ” = $2^n - A$, jer je

$$A \oplus “-A” = (A + (2^n - A)) \bmod 2^n = 0.$$

Na kraju, **oduzimanje** \ominus definiramo kao **zbrajanje** sa **suprotnim** elementom

$$A \ominus B := A + “-B”.$$

I tako smo dobili **tri** osnovne aritmetičke operacije na \mathbb{Z}_{2^n} . One se **upravo na taj način** realiziraju u **računalu**, za cijele brojeve **bez predznaka**, s n bitova za prikaz.

U programskim jezicima se ove **tri** operacije pišu znakovima **+**, **-** i ***** (za \cdot , odnosno \odot).

Dijeljenje cijelih brojeva

A što je s **dijeljenjem**? To dosad nismo ni spomenuli!

S razlogom! “**Obično**” **dijeljenje** ima smisla tek u strukturi **polja**, poput racionalnih brojeva \mathbb{Q} , ili realnih brojeva \mathbb{R} .

Znamo da \mathbb{N}_0 i \mathbb{Z} **nisu** polja. Isto vrijedi i za \mathbb{Z}_{2^n} , čim je $n > 1$, a slučaj $n = 1$ je potpuno neinteresantan za praksu, barem što se tiče aritmetike cijelih brojeva (iako je vrlo bitan za logičku algebru).

Što sad?

Zamjena za “obično” dijeljenje u **cijelim** brojevima je tzv. **dijeljenje s ostatkom**. Podloga za to je poznati **Euklidov teorem** o dijeljenju s ostatkom u skupu \mathbb{Z} .

Dijeljenje cijelih brojeva — Euklidov teorem

Euklidov teorem. Za svaki cijeli broj $a \in \mathbb{Z}$ i svaki prirodni broj $b \in \mathbb{N}$, postoje jedinstveni brojevi $q, r \in \mathbb{Z}$, takvi da je

$$a = q \cdot b + r \quad \text{i} \quad 0 \leq r < b.$$

Broj q je cjelobrojni kvocijent, a r ostatak pri dijeljenju a s b .

Ograničenje $0 \leq r < b$ znači da za ostatak r vrijedi

$$r \in \mathbb{Z}_b := \{0, 1, 2, \dots, b-1\},$$

pa skup \mathbb{Z}_b zovemo standardni sustav ostataka modulo b . ■

Zvuči poznato: ako uzmemo divizor $b = 2^n$, dobivamo skup \mathbb{Z}_{2^n} svih prikazivih cijelih brojeva bez predznaka u računalu.

Dijeljenje cijelih brojeva — dvije operacije

Uočite da Euklidov teorem, odnosno, **cjelobrojno dijeljenje s ostatkom** daje **dva** rezultata:

- **cjelobrojni kvocijent i ostatak.**

Zgodno je odmah uvesti i oznake za **obje** ove operacije.

Nažalost, **nema** standardne matematičke oznake za

- **cjelobrojni kvocijent.**

Oznaka $/$ standardno se koristi za operaciju “običnog” **dijeljenja u poljima**, ili se pišu razlomci. Kad napišem

$$a/b \quad \text{ili} \quad \frac{a}{b}$$

to odmah **asocira** na obično dijeljenje (što nije zgodno).

Oznake za cjelobrojni kvocijent i ostatak

S druge strane, u **nekim programskim jezicima** (C, Fortran) oznaka `/` se koristi i za **cjelobrojno** dijeljenje, ali to vrijedi

- ako i samo ako su **oba** operanda **cijeli** brojevi.

Usput, **isti princip** da **tip rezultata ovisi o tipu oba operanda** (tzv. “operator overloading”) vrijedi i za **tri** ranije operacije s oznakama `+`, `-`, `*`.

Da izbjegnemo mogućnost bilo kakve zabune,

- za **cjelobrojni kvocijent** koristimo oznaku `div`, po ugledu na Pascal (oznaka `/` u C-u),
- a za **ostatak** postoji standardna oznaka `mod`, koju smo već koristili (oznaka `%` u C-u).

Definicija operacija za cjelobrojno dijeljenje

Precizna definicija ovih operacija izlazi direktno iz Euklidovog teorema.

Definicija. Neka su $a \in \mathbb{Z}$ i $b \in \mathbb{N}$ bilo koji brojevi, i neka su $q \in \mathbb{Z}$ (cjelobrojni kvocijent) i $r \in \mathbb{Z}_b$ (ostatak) **jedinstveni** brojevi za koje vrijedi

$$a = q \cdot b + r.$$

Operacije **div** i **mod** **definiramo** relacijama

$$a \text{ div } b := q \in \mathbb{Z}, \quad a \text{ mod } b := r \in \mathbb{Z}_b.$$

Ova definicija operacije **mod** točno odgovara onom što smo ranije koristili. ■

Dijeljenje cijelih brojeva — mala digresija

Za početak, uočite da su **obje** operacije definirane na skupu $\mathbb{Z} \times \mathbb{N}$, a kodomene su **različite**.

Možda nekog zanima što se zbiva na skupu $\mathbb{Z} \times (\mathbb{Z} \setminus \{0\})$,

- kad **cjelobrojno dijelimo dva cijela broja** (što, naravno, ima smisla).

O tome malo kasnije, kod cijelih brojeva **s predznakom**.

Odmah jedno **upozorenje**:

- stvar radi očekivano (prema Euklidovom teoremu) **samo na skupu** $\mathbb{N}_0 \times \mathbb{N}$.

Trenutno nam upravo **taj skup** i treba, da dobijemo **cjelobrojno** dijeljenje za cijele brojeve **bez predznaka** (koji modeliraju skup \mathbb{N}_0).

Veza cjelobrojnog i običnog dijeljenja

Zahtjev da je $0 \leq r < b$, tj. da **ostatak** r pripada skupu \mathbb{Z}_b , daje jednostavnu vezu **cjelobrojnog** i **običnog** dijeljenja (onog u racionalnim brojevima).

Lako se vidi da vrijedi

$$a \text{ div } b = q = \left\lfloor \frac{a}{b} \right\rfloor.$$

Dakle, **cjelobrojni** kvocijent je “**najveće cijelo**” od običnog **racionalnog** kvocijenta.

Ova veza je **specifična** za izbor $r \in \mathbb{Z}_b$ i **ne vrijedi** za drugačije sustave ostataka (a takve sustave možemo izabrati, kao što ćemo vidjeti).

Prsten ostataka modulo b (*dodatak*)

Za bilo koji fiksni **divizor** $b \geq 2$, na standardnom sustavu ostataka modulo b , tj. skupu

$$\mathbb{Z}_b = \{ 0, 1, 2, \dots, b-1 \}$$

možemo definirati binarne operacije **zbrajanja** \oplus_b i **množenja** \odot_b , preko **ostataka** cjelobrojnih operacija $+$ i \cdot ,

$$A \oplus_b B := (A + B) \bmod b,$$

$$A \odot_b B := (A \cdot B) \bmod b.$$

Lako se dokazuje da $(\mathbb{Z}_b, \oplus_b, \odot_b)$ ima algebarsku strukturu **komutativnog prstena s jedinicom** (kao i ranije za $b = 2^n$).

Ta struktura je **polje**, ako i samo ako je b **prost broj**.

Dijeljenje cijelih brojeva bez predznaka

Sve što smo dosad rekli o cjelobrojnom dijeljenju s ostatkom (zasad) vrijedi

- samo za cijele brojeve, ili, preciznije, na $\mathbb{Z} \times \mathbb{N}$.

Taj skup je “domena” za Euklidov teorem. Stoga su operacije **div** i **mod** definirane baš na toj domeni.

A što je s cjelobrojnim dijeljenjem s ostatkom u računalu, tj. na skupu \mathbb{Z}_{2^n} prikazivih cijelih brojeva bez predznaka?

Odgovor: Potpuno isto kao da smo u cijelim brojevima.

Drugim riječima, dijeljenje s ostatkom cijelih brojeva bez predznaka je naprosto

- restrikcija “cjelobrojnih” operacija **div** i **mod**.

Dijeljenje s ostatkom u \mathbb{Z}_b (dodatak)

Zašto? Uzmimo bilo koji fiksni **divizor** $b \geq 2$.

Neka su $A \in \mathbb{Z}_b$ i $B \in \mathbb{Z}_b$, $B > 0$, bilo koji brojevi iz \mathbb{Z}_b koje “smijemo dijeliti”. Podijelimo ih **cjelobrojno**, i pokažimo da **kvocijent** $Q := A \text{ div } B$ i **ostatak** $R := A \text{ mod } B$ moraju, također, **pripadati** skupu \mathbb{Z}_b .

Znamo da općenito vrijedi $Q \in \mathbb{Z}$, $R \in \mathbb{Z}_B$ (tj. $0 \leq R < B$) i

$$A = Q \cdot B + R.$$

Zbog $0 \leq A, B < b$, odmah vidimo da je

$$0 \leq Q < b \quad \text{i} \quad 0 \leq R < B < b,$$

što dokazuje $Q, R \in \mathbb{Z}_b$. Naravno, to vrijedi i za $b = 2^n$. ■

Dijeljenje cijelih brojeva bez predznaka

Zbog toga, **dijeljenje s ostatkom** u skupu \mathbb{Z}_{2^n} prikazivih cijelih brojeva **bez predznaka** u računalu

☛ daje **potpuno iste rezultate** kao da dijelimo u \mathbb{Z} (ili \mathbb{N}_0).

Dakle, **nema ostataka** modulo 2^n i “čarolija” s prikazivošću rezultata (nije potrebno, radi i bez toga).

Operacije **div** i **mod** su **jedine** aritmetičke operacije koje na **prikazivim cijelim brojevima bez predznaka** \mathbb{Z}_{2^n} daju **iste** rezultate kao i na skupu \mathbb{N}_0 kojeg modeliramo.

Ponovimo još jednom da ostale **tri** operacije $+$, $-$ i \cdot

☛ daju **cjelobrojni rezultat modulo** 2^n .

Euklidov teorem u prstenu \mathbb{Z}_b (dodatak)

Uočite da, za operacije **div** i **mod** na skupu \mathbb{Z}_b , koristimo Euklidov teorem za **cijele** brojeve, tj. na domeni $\mathbb{Z} \times \mathbb{N}$.

Pitanje: Kad znamo da je $(\mathbb{Z}_b, \oplus_b, \odot_b)$ prsten, kao i $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$, zašto ne uzmemo “**prirodniju**” domenu $\mathbb{Z}_b \times (\mathbb{Z}_b \setminus \{0\})$?

Odgovor: Na toj domeni, s pripadnim **modularnim** operacijama \oplus_b i \odot_b , također, **vrijedi** Euklidov teorem, ali **nema jedinstvenosti** rezultata.

Euklidov teorem u prstenu $(\mathbb{Z}_b, \oplus_b, \odot_b)$. Za bilo koja dva broja $A, B \in \mathbb{Z}_b$, $B > 0$, **postoje** brojevi $Q, R \in \mathbb{Z}_b$, takvi da je

$$A = Q \odot_b B \oplus_b R \quad \text{i} \quad 0 \leq R < B,$$

ali ti brojevi **ne moraju** biti jedinstveni. ■

Euklidov teorem u prstenu \mathbb{Z}_b (dodatak)

Primjer. Uzmimo $b = 2^3 = 8$, tj. prsten $(\mathbb{Z}_8, \oplus_8, \odot_8)$, i brojeve $A = 5$, $B = 4$. Onda je, kao u cijelim brojevima,

$$5 = 1 \cdot 4 + 1,$$

tj. $5 \text{ div } 4 = 1$ i $5 \text{ mod } 4 = 1$. Ali, zbog $2 \odot_8 4 = 0 \text{ mod } 8$, vrijedi i

$$5 = 3 \odot_8 4 \oplus_8 1 = 13 \text{ mod } 8,$$

$$5 = 5 \odot_8 4 \oplus_8 1 = 21 \text{ mod } 8,$$

$$5 = 7 \odot_8 4 \oplus_8 1 = 29 \text{ mod } 8.$$

Modularni kvocijenti (s ostatkom 1) su 1, 3, 5 i 7, a **najmanji je pravi**.

Ostatak, također, **nije** jedinstven, jer je $5 = 2 \odot_8 4 \oplus_8 5$. ■

Cijeli brojevi bez predznaka — sažetak

Ako imamo n bitova za prikaz brojeva, onda je skup svih prikazivih cijelih brojeva bez predznaka jednak

$$\mathbb{Z}_{2^n} = \{0, 1, 2, \dots, 2^n - 2, 2^n - 1\}.$$

Prikaz broja $B \in \mathbb{Z}_{2^n}$ dobiva se iz “proširenog” zapisa tog broja u bazi 2, s točno n binarnih znamenki.

Aritmetika cijelih brojeva bez predznaka je modularna aritmetika u prstenu $(\mathbb{Z}_{2^n}, \oplus_{2^n}, \odot_{2^n})$:

- operacije $+$, $-$ i \cdot daju cjelobrojni rezultat modulo 2^n ,
- operacije cjelobrojnog dijeljenja s ostatkom div i mod daju iste rezultate kao da dijelimo u \mathbb{Z} (ili \mathbb{N}_0).

Cijeli brojevi u C-u — sažetak

U programskom jeziku C:

- cijelim brojevima **bez predznaka** odgovara tip koji se zove **unsigned int**, ili, skraćeno, **unsigned**,
- cijelim brojevima **s predznakom** odgovara tip koji se zove **int**.

Ovi tipovi postoje u nekoliko raznih **veličina**:

- standardna, **short**, **long**, a katkad i druge (**long long**).

Razlike su u **broju** bitova n predviđenih za prikaz.

- Zapis konstanti (vrijednost, navođenje tipa).
- Zapis operacija **+**, **-** i **·** znakovima **+**, **-** i *****.
- Zapis operacija **div** i **mod** znakovima **/** i **%**.

Cijeli brojevi bez predznaka u C-u — primjer 1

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    unsigned short i = 65535;  /* int ne pisem */

    printf("%d\n", i / 10);    /* 6553 */

    i = i + 3;
    printf("%d\n", i);        /* 2, a ne 65538 */

    return 0;
}
```

`USHRT_MAX = 65535` u zaglavlju `limits.h`. Ovdje je $n = 16$.

Cijeli brojevi bez predznaka u C-u — primjer 2

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    unsigned short i = 2, j = 4;

    i = i - j;
    printf("%d\n", i); /* 65534, a ne -2 */

    return 0;
}
```

Cijeli brojevi u C-u — dodjeljivanje i čitanje

Napomena. Ista “modularna” priča vrijedi i

- kod dodjeljivanja i/ili čitanja vrijednosti **cijelih** brojeva!

Pretvorba iz **niza znakova** (dekadske znamenke u dekadskom zapisu broja) u **binarni zapis** (interni prikaz broja) ide

- onim **aritmetičkim** pravilima koja odgovaraju **tipu** broja, po “Hornerovom” algoritmu u bazi **10** (v. kasnije),
- a ta aritmetika je **modularna**.

Primjeri **C** programa za:

- **dodjeljivanje** i **čitanje** brojeva — sljedeći puta,
- **prikaz** brojeva — kasnije.

Prikaz cijelih brojeva s predznakom

Cijeli brojevi s predznakom

Cijeli brojevi s predznakom modeliraju skup \mathbb{Z} cijelih brojeva.

Ako imamo n bitova na raspolaganju za prikaz, onda skup prikazivih brojeva ima 2^n elemenata.

Među prikazivim brojevima moraju biti i (neki) negativni brojevi. Zgodno bi bilo da ih je podjednako mnogo kao i pozitivnih (odnosno, nenegativnih) brojeva.

Standardni dogovor: u računalu se prikazuje

- najveći mogući podskup uzastopnih brojeva iz \mathbb{Z} koji je “skoro” simetričan oko 0.

Napomena. “Prava” simetrija oko nule dala bi neparan broj prikazivih brojeva — što nema smisla.

Cijeli brojevi s predznakom (nastavak)

Dakle, prikazivih negativnih brojeva ima podjednako mnogo kao i nenegativnih.

Ako želimo da točno polovina tih brojeva bude negativna, onda njih mora biti $2^n/2 = 2^{n-1}$. Nenegativnih brojeva je, naravno, isto toliko.

To znači da je skup svih prikazivih cijelih brojeva s predznakom jednak

$$\mathbb{Z}_{2^n}^- = \{ -2^{n-1}, -2^{n-1} + 1, \dots, -2, -1, \\ 0, 1, \dots, 2^{n-1} - 2, 2^{n-1} - 1 \}.$$

Brojeve izvan tog skupa ne možemo prikazati koristeći samo n bitova.

Cijeli brojevi s predznakom (nastavak)

Najmanji i najveći prikazivi cijeli broj s predznakom su, redom:

$$-2^{n-1}, \quad 2^{n-1} - 1.$$

Tipične vrijednosti za ta dva “granična” broja su:

n	-2^{n-1}	$2^{n-1} - 1$
8	-128	127
16	-32 768	32 767
32	-2 147 483 648	2 147 483 647

Uočite da raspon prikazivih cijelih brojeva s predznakom nije jako velik, čak i za $n = 32$ (što je standard). **Oprez!**

Zato se danas sve više koristi $n = 64$ (želja za $n = 128$),

$$2^{63} - 1 = 9\,223\,372\,036\,854\,775\,807.$$

Prikaz cijelih brojeva s predznakom

Kako stvarno izgleda prikaz brojeva u tih n bitova?

Prikaz pojedinih (prikazivih) brojeva potpuno je određen s dva zahtjeva:

- nenegativni brojevi imaju isti prikaz kao u cijelim brojevima bez predznaka (dovoljno je to tražiti samo za jedan broj, na primjer, za nulu),
- aritmetika za te prikaze mora (kao i ranije, za brojeve bez predznaka) dati “dobru” algebarsku strukturu na cijelim brojevima s predznakom, tj. na skupu \mathbb{Z}_n^- .

Prvi zahtjev je dosta jasan, ali što znači drugi?

Veza između prikaza i aritmetike

Kod brojeva **bez predznaka**, prikaz binarnim znamenkama je očito odgovarao **aritmetici** — recimo, ovako:

- kad **prikazu** broja B (kao nizu bitova u bazi 2) **dodamo 1**, dobijemo tačno **prikaz** broja $B + 1$.

(Hm, nismo baš puno razmišljali o tome).

Modularna aritmetika modulo 2^n dodatno još “zatvara krug” na n bitova, tj. daje **zatvorenost** operacija, a onda i dobru strukturu **prstena s jedinicom** na $\mathbb{Z}_{2^n} = \{0, 1, \dots, 2^n - 1\}$.

Zato gore, umjesto običnog cjelobrojnog $+$, koristimo \oplus_{2^n} .

Potpuno isto mora vrijediti i za **prikaze** cijelih brojeva **s predznakom** iz skupa $\mathbb{Z}_{2^n}^-$ — inače **nemamo** jednostavnu realizaciju aritmetike i dobru strukturu.

Aritmetika cijelih brojeva s predznakom

Dakle, **aritmetika** za cijele brojeve s predznakom **mora** i dalje biti **ista**, tj.

● **modularna aritmetika modulo 2^n** ,

samo je **interpretacija** sustava ostataka drugačija.

Skup svih prikazivih cijelih brojeva **s predznakom**

$$\mathbb{Z}_{2^n}^- = \{ -2^{n-1}, \dots, -1, 0, 1, \dots, 2^{n-1} - 1 \}$$

je, također, **potpuni** sustav ostataka modulo 2^n .

Na tom skupu opet možemo definirati operacije **zbrajanja** i **množenja** (bez posebnih oznaka) preko odgovarajućih **ostataka** cjelobrojnih operacija $+$ i \cdot . Kao i prije, dobivamo strukturu **prstena s jedinicom**, ali sad na skupu $\mathbb{Z}_{2^n}^-$.

Prikaz cijelih brojeva s predznakom (nastavak)

A sad je lako dobiti prikaz svih negativnih brojeva.

Usporedimo skupove prikazivih brojeva bez predznaka i s predznakom, tj. pripadne sustave ostataka modulo 2^n ,

$$\mathbb{Z}_{2^n} = \{0, 1, \dots, 2^n - 1\},$$

$$\mathbb{Z}_{2^n}^- = \{-2^{n-1}, \dots, -1, 0, 1, \dots, 2^{n-1} - 1\}.$$

Pravilo za prikaz je vrlo jednostavno:

- iste prikaze imaju oni brojevi (iz ta dva skupa) koji imaju isti “pravi” ostatak modulo 2^n .

Zaključak: za $B = 1, \dots, 2^{n-1}$,

- prikaz negativnog broja $-B$ (s predznakom)
- jednak je prikazu broja $2^n - B$ (bez predznaka). ■

Prikaz cijelih brojeva s predznakom (*dodatak*)

Detaljnija argumentacija ovog zaključka ide na sljedeći način.

Prvo “poklopimo” zajednički dio nenegativnih brojeva

$$0, 1, \dots, 2^{n-1} - 1$$

u ta dva skupa. Svaki od tih brojeva ima isti prikaz u oba skupa, pa ih “sparujemo”

$$B \in \mathbb{Z}_{2^n}^- \iff B \in \mathbb{Z}_{2^n},$$

za $B = 0, \dots, 2^{n-1} - 1$.

Uočite da

🔴 prikazi svih ovih brojeva imaju vodeći bit jednak 0.

Prikaz cijelih brojeva s predznakom (*dodatak*)

Zatim “zatvaramo modularni krug”, dodavanjem *jedan po jedan* modulo 2^n , i “sparujemo” odgovarajuće brojeve.

Prvi “dodaj *jedan*” modulo 2^n daje

$$((2^{n-1} - 1) + 1) \bmod 2^n = 2^{n-1} \bmod 2^n = \begin{cases} 2^{n-1} \in \mathbb{Z}_{2^n}, \\ -2^{n-1} \in \mathbb{Z}_{2^n}^-, \end{cases}$$

tj. *zatvara krug* u $\mathbb{Z}_{2^n}^-$, pa “sparujemo”

$$-2^{n-1} \in \mathbb{Z}_{2^n}^- \iff 2^{n-1} \in \mathbb{Z}_{2^n}.$$

A dalje sve ide redom.

Prikaz cijelih brojeva s predznakom (*dodatak*)

Kad “dodaj **jedan**” ponovimo k puta, tj. kad broju $2^{n-1} - 1$ dodamo k modulo 2^n , izlazi:

$$-2^{n-1} + (k - 1) \in \mathbb{Z}_{2^n}^- \iff (2^{n-1} - 1) + k \in \mathbb{Z}_{2^n},$$

za $k = 1, \dots, 2^{n-1}$. Supstitucijom $-B = -2^{n-1} + (k - 1)$, za **negativne** brojeve dobivamo

$$-B \in \mathbb{Z}_{2^n}^- \iff 2^n - B \in \mathbb{Z}_{2^n},$$

i to vrijedi za $B = 1, \dots, 2^{n-1}$.

Dakle, spareni brojevi razlikuju se za **točno** 2^n .

To je jasno, jer moraju imati **isti** “pravi” ostatak modulo 2^n .

Prikaz cijelih brojeva s predznakom (*dodatak*)

Zaključak: za $B = 1, \dots, 2^{n-1}$,

- prikaz **negativnog** broja $-B$ (s predznakom)
- **jednak** je prikazu broja $2^n - B$ (bez predznaka).

Uočite da

- prikazi svih ovih brojeva imaju **vodeći bit** jednak 1. ■

Primjer — prikaz cijelih brojeva za $n = 3$

Primjer. Neka je $n = 3$, tj. imamo samo 3 bita za prikaz. Prikazivih brojeva ima $2^3 = 8$. Prikazi cijelih brojeva bez predznaka iz \mathbb{Z}_8 i cijelih brojeva s predznakom iz \mathbb{Z}_8^- su:

$B \in \mathbb{Z}_8$	$B \in \mathbb{Z}_8^-$	prikaz
0	0	000
1	1	001
2	2	010
3	3	011
4	-4	100
5	-3	101
6	-2	110
7	-1	111

Prikaz cijelih brojeva s predznakom — primjeri

Primjer. Prikaz broja -2^{n-1} dobivamo tako da

- uzmemo $B = 2^{n-1}$ (koji sam nije prikaziv s predznakom)
- i pogledamo prikaz broja $2^n - B$ bez predznaka:

$$-2^{n-1} \iff 2^n - 2^{n-1} = 2^{n-1} = [1\ 0\ 0 \dots 0\ 0].$$

Primjer. Broj -1 ima prikaz ($B = 1$)

$$-1 \iff 2^n - 1 = [1\ 1\ 1 \dots 1\ 1].$$

Prikaz cijelih brojeva s predznakom — primjeri

Primjer. Kad **najvećem** prikazivom broju s predznakom, a to je $2^{n-1} - 1$, dodamo 1 , rezultat je

● **najmanji** prikazivi broj s predznakom, jer je

$$\begin{aligned}(2^{n-1} - 1) + 1 &= ((2^{n-1} - 1) + 1) \bmod 2^n \\ &= 2^{n-1} \bmod 2^n = -2^{n-1} \in \mathbb{Z}_{2^n}^-.\end{aligned}$$

Naravno, **isti** rezultat izlazi i običnim binarnim “**zbrajanjem prikaza**”

$$[0\ 1\ 1\ \dots\ 1\ 1] + [0\ 0\ 0\ \dots\ 0\ 1] = [1\ 0\ 0\ \dots\ 0\ 0].$$

Uočite da **nema** prijenosa.

Prikaz cijelih brojeva s predznakom — primjeri

Primjer. Analogno, zbrajanju $(-1) + 1 = 0$ odgovara binarno “zbrajanje prikaza”

$$[1\ 1\ 1\ \dots\ 1\ 1] + [0\ 0\ 0\ \dots\ 0\ 1] = 1 [0\ 0\ 0\ \dots\ 0\ 0].$$

Ovdje imamo prijenos, ali se on “modularno” ignorira.

Prikaz cijelih brojeva s predznakom — komentar

Dakle, prikaz negativnih brojeva je posljedica

- one iste modularne aritmetike,

koja vrijedi i za cijele brojeve bez predznaka.

Tehnički gledano, tri osnovne operacije $+$, $-$ i \cdot na cijelim brojevima, u računalu se izvršavaju

- potpuno jednako (istim “elektroničkim krugovima”) za cijele brojeve s predznakom i bez njega,

Važni su samo bitovi u prikazu, a ne i njihova interpretacija!

Za cjelobrojno dijeljenje to ne vrijedi (v. malo kasnije).

Vodeći bit — predznak

U prikazu cijelih brojeva s predznakom

- svi **nenegativni** brojevi imaju **vodeći bit** jednak 0, a
- svi **negativni** brojevi imaju **vodeći bit** jednak 1.

Zato se vodeći bit, obično, zove i **bit predznaka** (engl. **sign**).

Taj naziv, nažalost, može zavesti na **pogrešnu** ideju o prikazu. Prikaz cijelih brojeva s predznakom **ne dobiva** se kao:

- bit **predznaka** i prikaz **apsolutne** vrijednosti broja (bez predznaka, s bitom manje).

Za razliku od ovog, kod “realnih” brojeva to **vrijedi**, što samo povećava mogućnost zabune.

Prikaz suprotnog broja preko komplementa

Za zadani broj $B > 0$, kad tražimo prikaz broja $-B$,

- broj $2^n - B$ nije baš lako izračunati, čim je broj bitova n iole veći.

Srećom, ima i lakši način! Prikaz broja $-B$ možemo naći i tehnikom “dvojnog komplementa”:

- prikaz zadanog broja B treba komplementirati, tj. pretvoriti nule u jedinice i obratno (tj. $0 \leftrightarrow 1$),
- a zatim, tom komplementu treba dodati 1 (modulo 2^n).

Kratko opravdanje: ako je \bar{B} broj (bez predznaka) kojem odgovara komplementirani prikaz broja B , onda je (očito)

$$B + \bar{B} = [1\ 1\ 1\ \dots\ 1\ 1] = 2^n - 1.$$

Prikaz suprotnog broja preko komplementa

Prebacimo 1 s desne na lijevu stranu

$$B + \bar{B} + 1 = 2^n,$$

i zapišimo ovu relaciju “modularnim zbrajanjem” \oplus_{2^n} u \mathbb{Z}_{2^n}

$$B \oplus_{2^n} (\bar{B} \oplus_{2^n} 1) = 0.$$

Dakle, **jedinstveni** suprotni element (inverz obzirom na zbrajanje) elementa $B \in \mathbb{Z}_{2^n}$ jednak je $\bar{B} \oplus_{2^n} 1$.

Drugim riječima, **suprotni** broj dobivamo tako da

- **komplementiramo** broj (odnosno, njegov prikaz) i
- **dodamo 1** modulo 2^n .

Potpuno isto “pravilo” vrijedi i za **negativne** brojeve B ! ■

Prikaz cijelih brojeva s predznakom — primjer

Primjer. Uzmimo da je $n = 8$ (da ne pretjeravamo), i pogledajmo zapis broja -120 . Za početak, vrijedi

$$-2^7 = -128 \leq -120 \leq 127 = 2^7 - 1,$$

pa je -120 prikaziv. Nadalje, binarni prikaz broja $B = 120$ je

$$\begin{aligned} 120 &= 64 + 32 + 16 + 8 \\ &= 0 \cdot 2^7 + 1 \cdot 2^6 + 1 \cdot 2^5 + 1 \cdot 2^4 \\ &\quad + 1 \cdot 2^3 + 0 \cdot 2^2 + 0 \cdot 2^1 + 0 \cdot 2^0. \end{aligned}$$

Dakle, broj $B = 120$, kao cijeli broj bez predznaka, ima prikaz

$$120 \longleftrightarrow [0 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 0 \ 0 \ 0].$$

Prikaz cijelih brojeva s predznakom — primjer

U zadanih $n = 8$ bitova, broj $B = 120$ (kao cijeli broj s predznakom, ili bez njega) ima prikaz

7	6	5	4	3	2	1	0
0	1	1	1	1	0	0	0

Komplementiranjem prikaza (bit po bit) dobivamo

7	6	5	4	3	2	1	0
1	0	0	0	0	1	1	1

Dodamo 1 (modulo 2^8). Prikaz broja $-B = -120$ je

7	6	5	4	3	2	1	0
1	0	0	0	1	0	0	0

Prikaz cijelih brojeva s predznakom — primjer

Istu stvar možemo dobiti i tako da nađemo prikaz broja

$$2^8 - B = 256 - 120 = 136,$$

kao cijelog broja **bez predznaka**. Imamo redom

$$\begin{aligned} 136 &= 128 + 8 \\ &= 1 \cdot 2^7 + 0 \cdot 2^6 + 0 \cdot 2^5 + 0 \cdot 2^4 \\ &\quad + 1 \cdot 2^3 + 0 \cdot 2^2 + 0 \cdot 2^1 + 0 \cdot 2^0. \end{aligned}$$

Za $n = 8$, broj -120 , kao cijeli broj **s predznakom**, ima isti prikaz kao i 136 , **bez predznaka**

$$-120 \longleftrightarrow 136 \longleftrightarrow [1\ 0\ 0\ 0\ 1\ 0\ 0\ 0].$$